

George Bacovia - Teme si elemente specifice

George Bacovia isi bazeaza opera pe arta poetica in care se descompune dimensiunea fundamentala a lirismului bazat pe simbol si sugestie, ca oricare alt poet simbolist. George Bacovia este un poet modern in adevaratul sens al cuvintului. Caracterizarile de poet simbolist, monocord, decadent, sunt juste dar restrictive. In faza de inceput a creatiei si apoi in celelalte etape, Bacovia a fost, eminescian, clasicizant, decadent, simbolist. O parte importanta a operei lui Bacovia scapa acestor calificative, termenul adecvat fiind cel de bacovianism.

Bacovia este poetul toamnelor nefarsite, al iernilor("Nevroza") ce dau sentimentul de sfarsit de lume, este poetul caldurilor toride("Cuptor"), al primaverilor nevrotice si intante ("Nervi de primavara"), al monotonei targului vechi, prapadit.

Cadrul fizic al operelor bacoviene este orasul de provincie, agonic si angoasant, cu parcuri solitare, cu cafele sarace , cu fanfare militare. In lirica bacoviana , angoasa este generata de lipsa unor repere stabile, ordonatoare. Natura lui Bacovia este amenintatoare, imprevizibila, stihinica. Starea sufleteasca a poetului, dominata de neliniste, se rasfrange asupra cadrului fizic. Spatiile sunt ilimitate, zarile devin lacasul corbilor unde exista o permanenta amenintare, prefigurata prin sunete sinistre.

Bacovia prefera spatiile vide , celor populate cu oameni si obiecte . Spatiile acestea sunt asaltate de vietati sinistre ce sugereaza moartea. Nelimitarea spatiilor produce groaza . Lumea de obiecte este apasatoare, amenintatoare. Devin adevarate personaje: toamna, plansul, ploaia, ninsoarea, frigul, vantul, primavara, marea descompunere. Provincia bacoviana este mai mult decat o lume a tristetii si a uitarii, este mai mult decat locul unde nu s-a intamplat nimic, este locul unde se moare prin sufocare.

Groaza de pustiu este unul din elementele care individualizeaza decisiv vocea bacoviana. Eul liric se simte exilat in orasul de provincie. Solitudinea favorizeaza aparitia tristetii sfasietoare, a gandurilor sumbre, a spleenului. Nasterea pustiei este efectul pierderii reperelor capabile sa dea liniste fiintei umane . Desi apeleaza la culori, acestea sunt concentrate devenind adevarate strigate ale fiintei umane . Motive precum uratul, tristetea, monotonia, isi gasesc corespondente in lumea instrumentelor muzicale.

Bacovia este un poet al toamnei, anotimpul acesta la el tulbura raporturile existente, universul are comportari absurde iar omul are un singur tel, acela al autonimicirii. Poetul e un insingurat care trece printr-o lume aflata in proces de descompunere. Tarziul si intunericul exprima la cea mai inalta tensiune un sentiment al ireversibilitatii si al aneantizarii fara egal.

Noptile la Bacovia sunt ipostaze ale infrangerii. Universul exterior se prezinta in consecinta ca un cadru alienant. In aceasta situatie eul liric cauta refugiul in camera proprie, dar si aceasta este ostila pentru ca uratul de afara patrunde in interiorul camerei, se amplifica, moartea parand a se cuibarii prin toate cotloanele .

Muzicalitatea operei bacoviene este apropiata de muzica atonala in care frecvente sunt asonantele si stridente. Elementele care compun aceasta muzica atonala au darul de a "deschide" spatiile limitate dar sugestia sonora e indreptata spre macabru .

Bacovia este creatorul unui stil unic, inconfundabil, neimitabil, generat de o experienta culturala si existentiala proprie .

La Bacovia, universul exterior se prezinta ca un cadru alienant. In aceasta situatie eul liric cauta refugiul in camera proprie, dar si aceasta este ostila , pentru ca uratul de afara patrunde in interiorul camerei, se amplifica, moartea parand sa se cuibareasca in toate cotloanele.

Bacovia se defineste ca o constiinta tragica a carei particularitate consta in faptul ca isi are suportul in categoria nelinistii. Uratul, monotonia, tristetea, vagabondajul, nevroza, comunica o experienta de viata specifica.

Provincia bacoviana este mult mai mult decat o lume a tristetii si a uitarii, este mai mult decat "locul unde nu s-a intamplat nimic" , este locul unde se moare incet prin sufocare. Groaza de pustiu este unul dintre elementele specifice ce individualizeaza vocea lirica bacoviana. Eul liric se simte un exilat intr-un astfel de oras de provincie. Solitudinea favorizeaza aparitia tristetii sfasietoare, a gandurilor sumbre, al spleenului.